

ר"ח	יום טוב	שבת	תענית
17:56	17:19	16:03	ישראלים
17:53	17:20	16:17	תולדות
17:52	17:17	16:08	חיים
17:57	17:21	16:24	באר שבע

נחלי נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברוסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

דבר ראש הישיבה

הרחמים בגביע יוסף

סוד גדי העיזים ששלח יהודה לתמר · ובסוף תיקנו בו את מכירת יוסף · הגביע הפלאי שרומז על מידות הרחמים למרות כל הקושי שגרם · וגם: המשותף לחנוכה, ט"ו בשבט ופורים

בנימין וכולם קרעו את בגדיהם וגערו בו על כך שגנב את הגביע כפי שאמו רחל גנבה את התרפים מלבן, ועל ידי זה רצו לקחת את בנימין לעבד עולם אצל יוסף ונגרם צער גדול מאוד לכל האחים הקדושים, ובדיוק הוא מרמז על מידות הרחמים?

ומבאר רבי נתן בליקוטי הלכות (הודאה ו אות מה) שהלא בגלל הגביע זכו והתגלה יוסף אליהם, כי הם כבר רצו ללכת הבייתה ורק בגלל ה"גניבה" כביכול הוחזרו לבית יוסף, ואז זכו להתודע אל אחיהם האובד

כמבואר בתחילת הפרשה הבאה. ולכן הגביע מרמז על י"ג מידות הרחמים, שבזכותו זכו האחים הקדושים להתאחד וגם להפסיק את הצער הנורא שהיה אביהם שריו בו במשך כ"ב שנים.

וממשיך רבי נתן שזה רמז לכל אדם, שגם כשהאדם בצער גדול ומר מאד, ידע ויאמין שגם זה לטובה ובודאי מוסתרים רחמים גדולים בקושי ובכאב ובצער הזה, רק שצריך לצעוק ולהתפלל לה' יתברך ולחכות לרחמי.

ההתחלות מפורים או מחנוכה

נסיים בכך שחנוכה, ט"ו בשבט ופורים זו בחינת אחת, והם נגד הספירות נצח הוד יסוד (כמובא בכתבי האר"י ז"ל), נצח הוא כנגד חנוכה, הוד הוא כנגד פורים, וט"ו בשבט הוא כנגד ספירת היסוד. ולכן בחנוכה ובט"ו בשבט ובפורים יכולים לעשות התחלה חדשה יותר בנקל, כי חנוכה זה הסוף של החגים ומתחילה הארה של חג הפורים, וט"ו בשבט חל שלושים יום לפני פורים, ודורשין בהלכות החג קודם שלושים, וכן מספרים על ר' שמואל שפירא שהיה מתחיל חודש כני כל חג לקרוא את הליקוטי תפילות על המועדים.

וכאמור חנוכה ופורים הם נצח הוד, ונאמר בספרי הקבלה שנצח הוד הם כשני רעים שלא מתפרשין זה מזה. וא"כ אפשר לומר שמה שאמר רבינו שעשוי כל ההתחלות מפורים, באמת שורשן של הדברים כבר מתחיל מחנוכה, כי חנוכה הוא הסוף של תקופת החגים (כידוע שבזאת חנוכה יש קבלת הפתקין), והלא כל ירידה היא תכלית העלייה, ולכן הכל מתהפך לטובה ובחנוכה מתחילים התחלה חדשה לגמרי, וכל זה ע"י ההמתקות שנעשו בהדלקת נרות החנוכה.

בפרשה הקודמת סופר על מעשה יהודה שהביטח לתמר גדי עיזים. ה"עיזים" נקראים "שעירים" ככתוב כמה פעמים בתורה, ולכן הם מרמזים ל"איש שעיר" הוא עשו, שכשיעקב רצה להדמות אליו לבש עורות עיזים על גופו החלק. ומובא בזוהר שעשו נטל שלושה חודשים מתוך חודשי השנה, טבת, תמוז ואב, נמצא שחודש טבת שייך לעשו הוא איש שעיר. ולכן יהודה אמר לתמר אני שולח לך גדי עיזים, כי ע"י גדי העיזים של יהודה אנו ניצלים מעשו שנטל לחלקו את חודש טבת. ולכן תמיד ראש חודש טבת חל בחנוכה, כי ע"י חנוכה ניצלים מגדי העיזים.

ולכן בחנוכה ובט"ו בשבט ובפורים יכולים לעשות התחלה חדשה יותר בנקל

ובהמשך המקרא נאמר "הנה שלחתי הגדי הזה" ולא מוזכר גדי עיזים, ונראה לומר שזה סימן שאכן המתיקו וביטלו את כוחו של עשו גדי העיזים, וכן המתיקו וכיפרו על מכירת יוסף שגם כן הייתה על ידי שטבלו את כותנתו בדם גדי עיזים.

ביום שישי עוד האיר אור החנוכה, ושבת שבאה אחר ששת הימים כוללת את כולם כידוע בספרים הקדושים. ובמיוחד שביום שישי חל "זאת חנוכה" שדרגתו גבוהה מאוד, ויש אומרים שלכן נקרא בשם "זאת חנוכה" כדי לומר שהוא עיקר החנוכה, ומובא בכתבי האר"י שביום השמיני של חנוכה ממשכים על ידי הדלקת החנוכייה את כל י"ג מידות הרחמים.

והנה זאת חנוכה חל ביום שישי, אבל עדיין מרומז בפרשת מקץ עניין י"ג מידות רחמים, כי מובא במדרש בראשית שכאשר אמר יוסף "האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי לעבד ואתם עלו לשלום", יצאה בת קול ואמרה "שלום רב לאוהבי תורתך...". והדבר מתבאר לעומק בדברי ר' נתן, שגביע הוא אותיות י"ג וע"ב, שהם בחינת שלוש עשרה מידות של רחמים, וכן מובא במגלה עמוקות (עמוד קע"ב) שהגביע זה סוד החסדים הגמורים.

שני ההפכים בכל החיים

והנה הדבר נראה פלאי מאוד שדוקא הגביע מרמז על עניין שלש עשרה מידות הרחמים. והלא הוא היה זה שעשה להם את הצרות הכי גדולות, כבר מתחילה יוסף תעתע בהם דרכו ואמר להם שבגביע הוא מזהה מיהו כל אחד וגם את סדר הלידה של האחים וכו', ובמיוחד בסופו של דבר שנתגלה הגביע באמתחת

הריני מקשר את עצמי נפשי רוחי ונשמתו לעשור נוסף של הפצה

עשור שנות הפצה

לכבוד הילולת מוהרנ"ת ב-י' בטבת

כולנו נרתמים לקיים את הצוואה!

ומשתתפים ב'יום הפצה'!

להצטרפות ולשותפות ביום הפצה! חייגו כעת אל מוקד הפצה של 'ניצוצות':

02-6231218

ותזכו לישועות רוחניות וגשמיות בעולם הזה ובעולם הבא

צוות מוהרנ"ת
מחויבים להפצה
היו חוקים ברצון - בטרחה - ובמזמן

עשור של הפצה - ח"י - ט"ו טבת תשפ"א

חנוך לנער

מאת: הרב שמואל יום • חשני רוחני בישיבה לצעירים 'נחלי התורה'

ללא השפעה סביבתית! (מאמר ב')

מה היינו אומרים אילו היינו במקום דוד? "ראיתם מי אני? לא ממזר, לא מיניה ולא מקצתיה, גדול אני מכולם! יותר מאהליאב הבכור, יותר מכל שאר האחים, אני בראש!". ומה אומר דוד? "לא גבה לבי", נשארתי אותו דוד כמו קודם, בלא שום גאווה, כמו שהייתי במדבר כך אני עכשיו. נורא!

עניו כמו שהיה

לאחר שנמשח למלך הוא חזר למדבר לרעות את הצאן; לא מצאנו שהאחים התנצלו לפניו וביקשוהו לשוב לעבודה יותר מוכבדת.

עוברת תקופה וישי מבקש מבנו ללכת לשדה הקרב ולראות את שלום אחיו. כשהוא מגיע לשדה הקרב נגלה לעיניו ענף היוצא ומחרף מערכות ישראל, מדבר סרה על השם ועל עמו ישראל. דוד רואה ואינו מסוגל, תמה למה אף אחד לא ניגש ונותן מנה אפיים.

עונים לו כולם "אנחנו מפחדים הוא ימער אתנו בידיו". אומר דוד: "אני אצא להילחם בו". אחיו שומעים זאת, ובמקום לעודדו, לומר לו צא בכוחך זה הוושע את ישראל, הם הלא יודעים את האמת שהוא נמשח למלך, - ובמקום זאת הם אומרים לו "על מי השארת את צאננו ובאת לשדה הקרב כדי למצוא פורקן ליצרים שלך? תחזור מהר הביתה!" דוד עונה "לקחתי שומר שישמור במקומי את הצאן", במלוא ההכנעה.

דוד לוקח תיק צד קטן, מכניס פנימה כמה אבני נחל ויצא להילחם ב... גלית הענק. גלית רואה אותו ושואל "האם אני כלב שמגרשים אותם במקלות ואבנים?". עונה לו דוד "אני מגיע בשם השם אלקי צבוקת, זה הכח שלי ואין בלתי". דוד זרק אבן במקלע והאבן נכנסת לראשו, ודוד רץ ומוריד את ראשו בחברו. איך היינו מרגישים אז? איך היינו מסתכלים על אחינו? באיזה בטן נפוחה היינו מסתובבים בין כולם? ראיתם איך שהוא נפל, ראיתם איך הורדתי לו את הראש? ... ומה אומר דוד: "לא רמו עיני". כלום. נשארתי אותו דוד כמו קודם. אין בלבי כל גאווה, הכל מאיתו יתברך.

בשבוע הבא בעזרת ה' נוציא את המסרים העמוקים והנפלאים שנלמדים ממה שקראנו השבוע ובשבוע שעבר.

אחר שבשבוע שעבר עברנו על מסלול חייהם של שלשת אבות האומה, השבוע נקשר למסלול חייו של עוד אחד מאבות האומה, מלכנו דוד.

מיד בתחילת חייו הוא נולד מכלל אחיו, אדמוני ונמוך קומה. אחיו זורקים אותו מביתו ואומרים לו "אינך אחינו אלא ממזר אתה". כל בית המלוכה רוצים רק ברעתו, מכריחים את אשתו מיכל לעוזבו. המלך שאול רוצה להרוגו על אף הניצחונות הגדולים שהוא מנחיל לעם ישראל. דוד לא זע מעבודת הש"ת, נשאר דבוק באלקיו בלא שום פשרות, ללא שום שאלות ובלא שום תרעומת. איך אפשר להגיע למדרגות גבוהות כל כך? נתבונן בחייו של דוד וזה יענה לנו על השאלה הזו וגם על השאלות שהבאנו בשבוע שעבר.

ההפתעה הגדולה

דוד המלך שר בספר התהילים (פרק קל"א): "שיר המעלות לדוד; ה', לא גבה לבי, ולא רמו עיני, ולא הלכתי בגדולות ובנפלאות ממני". אומר המדרש: "לא גבה לבי" - בשעה שהמליכני שמואל למלך, "ולא רמו עיני" - בשעה שניצחתי את גלית, "ולא הלכתי בגדולות" - בשעה שהעליתי הארון, "ובנפלאות ממני" - בשעה שנהייתי למלך.

ראיתם מי אני? לא ממזר, לא מיניה ולא מקצתיה, גדול אני מכולם! יותר מאהליאב הבכור, יותר מכל שאר האחים, אני בראש!

ברשותכם אאריך קצת כדי שנוכי טוב יותר את הנאמר. דוד המלך יושב

עם הצאן במדבר, אחיו לא נותנים לו לשוב הביתה והוא יושב ומתבודד עם בוראו ושר זמירות לק-ל ח: באותו הזמן מגיע הנביא גדול שמואל לבית ישי אבי דוד, ואומר "ברצוני לערוך סעודה עם בני ישי". והנה הנביא נכנס פנימה ורואה את אהליאב התמיר והנאה ומיד אומר "הנה, זה המלך". אומר לו הקב"ה: "האדם יראה לעיניים ואני רואה ללבב, מאסתני בו מלהיות מלך כי הוא כעסן". וכך עובר בן אחר בן וכל אחד אין ראוי להיות למלך. פונה שמואל ליש: "האין לך עוד בן?". "יש לי" אומר ישי, "אבל לא נראה לי שאליו אתה מתכוון. הוא קטן, חשש ממזר, אין הוא ראוי להיות מלך על עם ישראל". עונה לו שמואל "תקרא לו מהר, הקב"ה מחכה".

שולח ישי שליח מהיר להביא את דוד מהמדבר, ורק דוד ניגש לשמואל ומיד השמן המיועד למשיחת המלך קופץ החוצה ונזרק מאליה על ראשו של דוד.

הריני מקשר את עצמי נפשי רוחי ונשמתו לעשור נוסף של הפצה

METCAY

מחויבים להפצה

הצדיק

השבוע סוף סוף יוסף הצדיק יצא ממאסרו. כמה קשה היה לסבתות לשמוע את הסיפור העצוב של יוסף, שאם נודה על האמת הוא באמת מאוד עצוב, ילד חמודות בן שבע עשרה שנתלשם במית אביו ונתקע למשך שנים ארוכות במצרים האכזרית והטמאה.

אבל מה שמעניין בפרשות הקרובות הוא שכ-1 ל-8 מגיעים אל יוסף, ללא יוצא מן הכלל. החל בתושי העולם שכולם יורדים למצרים לרכוש שבר רעבון ביתם, ממשיך ב-להבדיל- בני יעקב, שאינם מסתדרים ללא התבואה שיוסף מנדב להם כל פעם, וכלה בסוף פרשת יגיש שכל המצריים יגישו אל פרעה להתלונן על הרעב והוא שולח אותם אל מי? כמובן, אל יוסף.

הנתיחה הבלתי צפוי בכלל לא מצא חן בעיניהם של הג'נטלמנים המצריים, והם באו להתלונן אצל פרעה על ההדתה שהסגן החרדי משליט בממלכה

זה זורח לנו באותיות ענקיות מול העיניים: כולנו צריכים את הצדיק. ולא רק שכל הכסף והמזון נמצא תחת ידיו והוא מנהל את הכלכלה הלאומית והגלובלית, אלא גם בני יעקב הצדיקים צריכים לדדת כל פעם לאחיהם יוסף כדי שיחיו ולא ימותו.

והכי מוצלח זה שפרעה קלט את זה די מהר. תסתכלו ברש"י בפרשתנו

(מב, נה) איך שהוא מתאר את זה, שיוסף אמר למונים - שהתקבלו בבקשה לפתוח את הכספות ולהוציא את התבואה לציבור - שהוא לא משחרר מצרכי מזון לפני שכולם עושים ברית מילה. הנתיחה הבלתי צפוי בכלל לא מצא חן בעיניהם של הג'נטלמנים המצריים, והם באו להתלונן אצל פרעה על ההדתה שהסגן החרדי משליט בממלכה. פרעה זרק את הכדור אליהם חזרה - "ולמה לא קיבצתם תבואה בשבע שנות השבע שבערו עלינו לטובה?", והתשובה לא אחרה לבוא: "אכן אספנו התבואה, אך הכל הרקיב". עכשיו תקשיב טוב מה פרעה, המלך הנאור והאינטליגנט, עונה להם: "אם כן - כל אשר יאמר לכם תעשו! היו גרז על התבואה והרקיבה, מה אם יגזור עלינו ונמות?!..."

לצעירי הצאן

הדבר נראה פלאי מאוד שדוקא הגביע תרמו על ענין שלש עשרה מדות הרחמים. והלא הוא היה זה שעשה להם את הצרות הכי גדולות? אבל הלא בגלל הגביע זכו והתגלה יוסף אליהם... וזה רמז לכל אדם, שגם כשהוא בצער גדול ידע וימאין שגם זה לטובה ויבדאי יסתרים רחמים גדולים בקשי ויבאב ובצער הקו

למה היה לך זעזוע

11 שנים לפטירתו של רבי פינחס שרייבר גאב"ד החרדים באשדוד, שב"ק ד' סבת תשפ"א - תש"ע

אברימי צוקר שאף אויר אשודי מהביל מלוא ריאותיו. רבות ביקש מאביו אופניים, וכשסוף סוף התמלאה משאלתו לא היה מאושר ממנו. הוא הקפיד לרכוב במקומות שאינם מסוכנים, כהוראת אביו, וברוב הימים אף היה משגן את לימודיו קודם ירידתו לרכב.

הפעם הרחיק מעט נסוע. הדיונות האשדודיות נפרשו מול עיניו, ולמרות העובדה שאך זה עתה מלאו לו תשע שנים הנוף מילא אותו בהתרגשות.

עיניו היו מרוכזות היטב בנוף המדברי שנפרש לעיניו, ואף שאון כלי הרכב שמסביב לא הצליח להרוס את הפסטורליה. רק גלגול האופניים באויר שלש פעמים הצליח לנתק את המוח ממראה הנוף למחשבות ארציות ומעשיות - איך אני מוציא את גופי מהסלטה הזו ללא פגע. הידיים נרכנו קדימה כדי להגן על הראש והרגליים נופפו באויר כעוירים לתפוס איזשהי נקודת אחיזה, אך הגלגול היה חזק מדי ואברימי נחת על ראשו ואיבד את ההכרה.

של"ע וימרא בגיל שלוש. הגר"פ שרייבר

אחר שניות מספר פקח אברימי את עיניו, ותוך דקות הובהל ר' יחיאל מאיר צוקר, אביו של אברימי, מהיכל הכולל הישר אל האמבולנס המייל.

למרות שהפרמדיקים באמבולנס אמרו שהמצב לא נראה גרוע למדי יחיאל מאיר רבי נרגע, והתקשר למוזרו רבני פינחס שרייבר, גאב"ד קהילות החרדים באשדוד, להתייעץ עמו בכל הקשור לצעדים הבאים בהם עליו לנקוט, ובמפרט - שיבקש עליו רחמים שיתרפא במהרה מכל מכאוביו ומכותיו.

אברימי התקבל בחדר הטראומה במיון בית החולים כשר' יחיאל מאיר ממלמל פרקי תהלים לשלזו בלב חוד. לאחר בדיקות שטחיות הוחלט לאשפז את אברימי במהלך היום, כך יוכלו לברר אם כל מערכות המוח פעולות כסדרן.

ברוך הוא ובורך שמו, לאחר הבדיקות המקיפות נראה כי בחסדי שמים אברימי לא נפגע כלל למרות הנפילה העזה, לבד מאי-אלו שריטות בינוניות, זכר מהתאונה.

למחרת נישט ר' יחיאל מאיר עם בנו אברימי לרב שרייבר לדווח לו על כל עבר בשלום ברוך ה'. "עברת זעזוע? שאל-קבע הגר"פ. "אתה יודע למה זה קרה?". הילד שתק במבוכה.

קוראים יקרים, חכו רגע, אני לא יכול להמשיך את הסיפור. אני פשוט לא מסוגל לכתוב מה רבי פינחס ענה לאברימי לפני שאתן קצת רקע על חייו של רבי פינחס. וסיפור חייו נראה הזוי, בלתי מציאותי, נראה ככתוב בידי סופר מתח טיפון שלא למד להבדיל בין דמיון למציאות, אך הוא היה והתרחש. הסכינתו ושמועו.

אביו של הגר"פ היה רבי ישראל בונים, תלמיד חכם

מופלג מחסידי בעלזא שהתגורר בירוסלב. מגיל שלוש אביו לימדו תורה, ולא רק את הפסוק 'תורה ציוה' אלא דפי גמרא ושולחן ערוך! מגיל שלוש אביו היה משגן עמו את התורה שבעל פה כזקן ורגיל.

כשהיה פינחס הקטן בן תשע התקדרו עננים שחורים על שמי אירופה ואביו ברח לעומקה של רוסיה, יממה לפני שהנאצים הארוים כבשו את ירוסלב. במשך הזמן העמיקה משפחת שרייבר אל סיביר הקפואה, ושם גם נולד בנם הנוסף, אחיו היחיד של פינחס.

את כל הסמרטוטים שיכלו לחמם את גופם העבירו לתינוק הזעיר, והם עצמם כמעט כפאו מהקור הסיבירי. אז מה עושים? רצים! האב הגדול ובנו היו רצים כל יום סביבות עיירת מגוריהם כדי לחמם את גופם, ובדרך היו - - - משגנים מסכת גיטין ודפי שולחן ערוך!

כשפינחס היה בן 11 נפטרה אמו, והוא ואביו קברוה במשותף תחת שלגי העד. לאחר מספר ימים נפטרו גם אביו, ואף הסבתא שהיתה משענתם היחידה לא האריכה ימים.

ממשפחת שרייבר נשארו פינחס בן האחת עשרה ואחיו בן השנתיים. בודדים.

בדרך לא דרך עלו האחים היתומים לארץ ישראל, ושם נלקחו מיד לחינוך מחדש בקיבוץ על ידי הרשעים הארויים. מנת החינוך הראשונה היתה גזית הפאות כמובן, ופינחס הסתובב שלשה ימים רצופים (!) כשידיו על פאותיו, שלא יעזו לגזור אותן. הובא להם מכל טוב על השולחנות הערוכים, ופינחס הצעיר עמד בסטיון גם לאחר שנות הרעב הארוכות ואכל רק מה שהיה נראה לו ללא בעיית כשרות.

לא נוכל להוסיף פרטים נוספים במקום הקצר שעומד לרשותנו, אך רק נציין שכשהגיע פעם לכותל פגש שני בחורי ישיבה וביקש מהם בתחנונים שייצאוו מן הקיבוץ, שאלוהו הבחורים "מהו הייחוס שלך? למה שנתאמץ עבודך, הלא אלפי ילדים כמוך יש? וכתשובה השיב פינחס הקטן שהוא יכול לטנו לפניהם כעת את שו"ע יורה דעה!

כעת אני יכול להמשיך את הסיפור עם אברימי צוקר. הרב שרייבר אמר לאברימי: "אתה יודע למה היה לך זעזוע בחיים? כדי שתשב ותלמד במקום לשחק!".

אחד הנוכחים לא הבין: "הרב, מדובר על ילד בן תשע, אסור לו קצת לרוב על האופניים?". הרב שרייבר בתגובה: "אצלנו מי שהיה רוכב על אופניים היה נחשב 'שייגיל'...". ורק אחרי שקראנו על המושגים הנעלים אליהם הגיע הרב שרייבר, נוכל אולי להבין מעט את המבט המרומם שטמן בתוכה האהבת הזו: "אתה יודע למה היה לך זעזוע? כדי שתשב ותלמד במקום לשחק".

(מקור: ר' יחיאל מאיר צוקר שליט"א)

הקמפיין הגדול 'מחויבים להפצה'

אל תהיו שלימול ניקים. הקמפיין האדיר

לוקח שם אני נותן!

זכות מדהימה

"עכשיו יש לכם הזדמנות לסייע לרבינו ולהפיץ את האור בדרך נפלאה ומיוחדת ברכישת 'יום הפצה', שהוא יום בו תזכה להעניק חבילת עידוד וחיוזוק לעוד נשמות יהודיות ע"י חלוקת ערכת הפצה בסיסית במרכזים, בתי רפואה, בתי כלא, חדרי המתנה ועוד. כ-100 מגזינים וחומרי הפצה מתורת רבינו הקדוש שיחולקו לזכותן ביום ההפצה שתבחר ע"י אחת מדרכי ההפצה של 'ניצוצות':

1. במחלקות בתי החולים בארץ (מתוך 71 בתי חולים).
2. חלוקה בבית כלא (מתוך 30 בתי כלא בארץ).
3. חלוקה בקרב מרכזי נוער חרדי מתמודד.
4. חלוקה בהרצאות ושיעורים של משפיעי אנ"ש ברחבי הארץ.
5. מתנדבים פרטיים שיפיצו באופן עצמאי במרכזים רפואיים, חדרי המתנה וכדו'.

ועוד מגוון אפשרויות ותוכניות בע"ה. דע לך, שבזכותך, שלקחת על עצמך במסירות נפש 'יום הפצה' שכזה, אזי יבוא יום שתגיע שוב לאומן לחלקת הציון המצוינת, וסמוך אליך יישב חסיד וישפוך את ליבו בניגון בהשתפכות ובהמיה, אז דע לך, כי זה בזכות יום ההפצה שלך... הוא היה שבור, מרוסק ומאובן, עד שנתגלגל לידו 'דף אחד' מספרי רבינו ששלח לו זה הפך אותו ליהודי חדש.

זה לא דמיון, זה אמיתי!!!

להצטרפות ליום הפצה' חייגו קעת אל מוקד ההפצה של ניצוצות: 02-6231218.

הכי קרוב - הכי מפנק
הזמינו עכשיו חדר במלון שמאורי הציון!
050-4141-497
avraham201@gmail.com

LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן
הכי קרוב לציון | ארוחות כיד המלך | סאונה ומקווה מפואר | מיטות קינג סייז